Η «ΑΛΗΘΕΙΑ» ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1962

ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περίοδος Α'. — Έτος 14ον Αριθμός Φύλλου 130	Ιδιοκτήτης — Διευθυντής ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ	ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ: Δεκέμβριος 1961	Γραφεία: Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἐν μέσῳ τοῦ ἀνησύχου, ταραγμένου καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἀφανισμοῦ τελοῦντος κόσμου, ἀνατέλλει σήμερον τὸ Ἄστρον τῆς Βηθλεὲμ διὰ νὰ τονώσῃ καὶ πάλιν τὴν πίστιν τοῦ κόσμου πρὸς τὰ μεγάλα ἰδανικὰ τῆς Θρησκείας, νὰ ἐμψυχώσῃ τὰς καρδίας καὶ νὰ κρατύνῃ τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ ἀνατέλλει ὁ λαμπρότερος ἥλιος ποὺ ἐφώτισε καὶ ἐθέρμανε ποτὲ τὴν γῆν: ὁ ἥλιος τῆς ἀγάπης. Διὰ τῆς ἐμφανίσεώς του ὁ Χριστὸς ρίπτει ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ζωῆς τὴν λαμπρότητα ἑνὸς ἔαρος αἰωνίου, ὅπου ὅλοι δύνανται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ καταφύγουν καὶ νὰ ἀναζητήσουν τὴν εὐφροσύνην. Πελώριος πίδαξ φωτὸς ἐκπέμπεται ἐκεῖθεν, διὰ νὰ γείνῃ ἔκτοτε ὁ οὐρανὸς τῆς νέας συνειδήσεως.

Εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν εἰσορμᾷ, ὅπως κῦμα, τὸ αἴσθημα, δηλαδὴ ἡ εὐγένεια, ἡ ὡραιότης καὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Εἰς τὸ ἑξῆς δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀγαπᾷ, νὰ προσδοκᾷ καὶ νὰ πιστεύῃ. Εἰς τὸν ἀέρα, τὸν κορεσμένον ἀπὸ βιαιότητας, σκιρτοῦν τώρα ὡς κοπάδια χρυσῶν πουλιῶν ποὺ ἦλθον ἀπὸ ἄγνωστον κόσμον, αἱ τρυφεραὶ προσδοκίαι, αἱ γλυκύταται ἀγαλλιάσεις, αἱ μεγάλαι ἐλπίδες. Ἡ ΑΓΑΠΗ κυματίζει εἰς τὸν ἱστὸν τοῦ καινούργιου κόσμου ὡς ξεδιπλωμένη σημαία.

Ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται εἰς τὸν ὡραῖον δρόμον τῆς ἀμοιβαιότητος. Τὸ λαμπρὸν αὐτὸ ἰδεῶδες, ποὺ ἐθεμελίωσε ὁ Χριστὸς καὶ χάριν τοῦ ὁποίου ἔθεσε ἐπὶ τοῦ ἁγιωτέρου βωμοῦ τὴν θεϊκὴν καρδίαν του, ὑπέστη ἔκτοτε ὅλας τὰς περιπετείας ποὺ συναντοῦν εἰς τὴν ζωὴν αἱ ὑψηλαὶ καὶ σωτήριαι ἰδέαι. Τὸ φῶς ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἄσβεστον εἰς τὴν παντοτεινὴν ἑστίαν. Ἡ ἀνθρωπότης, ἀπομακρυνομένη τῆς αἰωνίας γραμμῆς τὴν ὁποίαν ἐσημείωσε μὲ τὰς σταγόνας τοῦ αἵματος ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἠθικῆς ὡραιότητος, ἐπανέρχεται ἐν τούτοις πάντοτε ὡς ἱκέτις εἰς τὴν πηγὴν τῆς ἀναμνήσεως Ἐκείνου ποὺ ἐπραγματοποίησε τὴν ὑψηλὴν ἀπολύτρωσιν.

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε ἡ μεγίστη θεία παραχώρησις πρὸς τὸν Ἄνθρωπον καὶ διακήρυξις ὅτι πρωταρχικὸς σκοπὸς καὶ μέσον διὰ τὴν θεμελίωσιν μιᾶς νέας κοινωνίας, εἶναι ἡ εἰρήνη, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Εἰς τὰ ὀλίγα ἔτη τῆς ζωῆς του, ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος, κατώρθωσε νὰ ὁλοκληρώσῃ μίαν διδασκαλίαν ὑπετάτου ἠθικοῦ μεγαλείου, ἡ ὁποία δωρεῖ εἰς πάντα δυστυχοῦντα, πονοῦντα καὶ ἀγωνιζόμενον πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὴν δυστυχίαν, τὴν ὡραίαν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀληθινὴν παρηγορίαν.

Τὸ ἄστρον τὸ ὁποῖον ἔλαμψεν εἰς τὴν Βηθλεὲμ δὲν σβύνει. Ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων εἶναι ἡμέρα χαρᾶς καὶ ἐλπίδος καὶ τὸ ἀνέσπερον φῶς τὸ ὁποῖον ἐξεπορεύθη ἀπὸ τὸ Σπήλαιον ἐκεῖνο πρὸ 2.000 περίπου ἐτῶν ἐξακολουθεῖ λάμπον ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. Τὸ κλαυθμήρισμα τοῦ Βρέφους μέσα ἀπὸ τὴν ταπεινήν του φάτνην εἶναι πνοὴ αἰσιοδοξίας. Τὸ ἄστρον τῆς Βηθλεὲμ εἶναι ὁδηγὸς ζωῆς.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1962

Ἡ αἰσιοδοξία καὶ ἡ χαρὰ πρέπει νὰ λάμπῃ εἰς τὰ μάτια ὅλων μας ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου ἔτους καὶ εἰς τὴν καρδίαν μας πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀπόλυτος πίστις διὰ μίαν καλλιτέραν καὶ εὐτυχεστέραν αὔριον. Ἡ πίστις αὐτὴ στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀκλονήτου θελήσεώς μας καὶ τῆς ἀκαταβλήτου ἀποφάσεώς μας, νὰ καταβάλλωμεν πᾶσαν ἀνθρωπίνην προσπάθειαν καὶ νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι διὰ κάθε θυσίαν, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἡσυχία θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἡ εὐχὴ ποὺ ἐκπέμπεται ἀπὸ τὰ στήθη ὅλων μας εἶναι ὅπως τὸ ἔτος 1962 εἶναι ἔτος εἰρήνης. Ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης θερμαίνεται μὲ τὸ ὄνειρον τῆς εἰρήνης καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὐτὴ θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸ ἐπερχόμενον ἔτος. Δὲν ὑπάρχει βαθύτερος, δὲν ὑπάρχει θερμότερος πόθος μέσα εἰς τὴν καρδίαν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως ἐθνικῶν ἢ κοινωνικῶν πλαισίων ὅπου εὑρίσκεται τοποθετημένος ἕκαστος. Μέσα εἰς τὰ θολὰ προμηνύματα ἑνὸς ἀπειλουμένου ὀλέθρου, ἀναθάλλει πάντοτε ἡ ἰδία ἐκείνη ἐλπίς, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἀπὸ τοῦ λίκνου τοῦ κόσμου ἡ διεκδίκησις τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ ἐλπίς, δηλαδή, ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀντιληφθῇ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ νόημα τῆς ζωῆς.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ποθεῖ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν δόξαν μιᾶς εἰρηνικῆς δημιουργίας. Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἐργασίας, τοῦ μόχθου, διὰ μίαν ζωὴν καλυτέραν, ἀξίας τῶν προσδοκιῶν του, σύμφωνον πρὸς τοὺς πόθους του. Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐχὴ τοῦ λαοῦ, αὐτὴ εἶναι ἡ ἐλπίς. Αἰσθάνεται τὴν χαρὰν κάποιας ὡραίας ἀνατολῆς, ἡ ὁποία φθάνει ὡς ὑπόσχεσις μιᾶς νίκης τῆς θελήσεώς του διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν γαλήνην. Ὑπάρχει ὡραιοτέρα ὑπόσχεσις, εὐγενεστέρα ἐλπίς;

Προσατενίζομεν, λοιπόν, τὸ ἀνατέλλον Νέον ἔτος μετὰ ἀπολύτου αὐτοπεποιθήσεως εἰς τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις μας, ἀλλὰ καὶ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐλπίδων, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ προχωρήσῃ μετὰ σταθερότητος εἰς τὸν στῖβον τῶν εὐγενῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν ἀγώνων τῆς ἀνθρωπότητος.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ

Συμφώνως πρὸς ἐπισήμους ἐκθέσεις, κατὰ τὸ τρίτον τρίμηνον Ἰουλίου — Σεπτεμβρίου 1961 ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς ἀξιόλογα ἔργα κοινῆς ὠφελείας, ὕψους δαπάνης δρχ. 16.573.913.

Συγκεκριμένως συνεχίσθη ἡ ἐκτέλεσις τεχνικῶν ἔργων εἰς τὰς ὁδοὺς Κηφισιᾶς, Λιοσίων, Μπογιατίου, Βασ. κτήματος Ναρκίσσου, Διονύσου, Μαρκοπούλου, Ὠρωποῦ, Καπανδριτίου, Καλάμου, Ἁγ. Ἀποστόλων, Κορωπίου, Ἁγ. Μαρίνας, Καλυβίων — Ἀναβύσσου — Κερατέας—Κακῆς Θάλασσας — Σαλαμῖνος — Μεγάλων — δικτύου ὁδῶν Ἀττικῆς, Κυθήρων, Τροιζηνίας, Αἰγίνης, Σπετσῶν, Ὕδρας, Βιλλίων, — Γερμενοῦ, Μαραθῶνος, Λίμνης Μαραθῶνος, Σπάτων — Πικερμίου, Σπάτων — Παιανίας, Μαραθῶνος, Γραμματικοῦ δαπάνης δρχ. 3.400.600.

Ἐξ ἄλλου ἐξετελέσθησαν κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν τρίμηνον διάφορα ἔργα ὁδοποιΐας δαπάνης δρχ. 9.755.347, ἔργα ὑδρεύσεως δαπάνης δρχ. 1.419.344, ἐγγειοβελτιωτικὰ δαπάνης δρχ. 178 955, κτιριακὰ δαπάνης δρχ. 586.485 καὶ διάφορα ἄλλα τεχνικὰ ἔργα δαπάνης δραχ. 1.318.182.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑ ... ΟΣ

ΛΥΠΗΡΟΝ ΦΑ ... ΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΜΑΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ γονεῖς μου ἦσαν πτωχοὶ καὶ φυσικὰ δὲν ἐκπαιδεύθην τοὐλάχιστον μέχρι σχολαρχείου τῆς ἐποχῆς τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας. Ὅμως παρὰ τοῦτο ἐκ τῆς πείρας τῆς ζωῆς ἔχω ἀκούσῃ πολλά, ἀνέγνωσα πολλὰ καὶ ἀνάλογα ἐφαρμόζω εἰς τὴν ζωήν μου καὶ μένω εὐχαριστημένος. Καὶ φέρω παράδειγμα:

Ἕνα γνωμικὸν λέγει «Ποτὲ μὴ παραπονεῖσαι ἢ δυστροπῇς εἰς ὅτι δήποτε καὶ ἂν σοῦ συμβῇ εἰς τὴν ζωήν σου διότι οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ». Ἐπ αὐτοῦ ἔχω τόσα πολλὰ περιστατικὰ ποὺ θὰ ἀπαιτοῦσαν πολυσέλιδον βιβλίον γιὰ νὰ τὰ περιγράψω καὶ ἐκ τῶν ὁποίων, ἂν ἦτο οἱοσδήποτε ἄλλος θὰ εἶχε ἐντελῶς καταστραφῆ καὶ ἐγὼ ἐλαχίστην στενοχώριαν ᾐσθάνθην καὶ τελικῶς καταλήγουν ὅλαι αἱ περιπτώσεις νὰ μοῦ προξενήσουν ἂν ὄχι ὄφελος ὑλικόν, μεγάλην ἠθικὴν πληρωμήν. Ὁ χῶρος εἶναι λίγος καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἐπεκταθῶ τώρα, ἐπιφυλάσσομαι ὅμως καὶ πρὸς τὸ παρὸν θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ ὑπὸ κρίσιν θέμα μου.

Οἱ Ἐαμοσυμμορῖται κομμουνισταὶ μὲ συνέλαβον τὸ 1944, διότι εἰς συλλητήριον ὡμίλησα ἐγὼ καὶ τοὺς ἤλεγξα σκληρώτατα, μὲ πῆγαν στὸν Πάρνωνα, ἐκινδύνευσα νὰ μᾶς ρίξουν στὴν «Τρούπα» πάντως ἐπιστρέψαμεν σῶοι Θεία Εὐδοκία. Ἐκ τῆς κακουχίας αὐτῆς ἐσύγγραψα 2 βιβλία καὶ ἐκδίδω καὶ ἔκτοτε τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον ἐπὶ 15 χρόνια. Νομίζω ὅτι ἡ φυλάκισις αὐτὴ μὲ ὠφέλησε ἠθικῶς τὰ μέγιστα, διότι τὴν ὑλικὴν ζημίαν ποὺ ἔχω δὲν τὴν ὑπολογίζω ἐδῶ.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς μικρᾶς αὐτῆς ἐφημερίδος ἡ ὁποία ἐπήγασε ἀπὸ τὴ φυλάκισι τῶν συμμοριτῶν εἶμαι συνεχῶς εἰς τὸ Βῆμα καὶ γράφω ὅτι δήποτε πέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν μου καὶ ποὺ ἐγὼ τὸ θεωρῶ ἢ παράνομον, ἢ σκοτεινόν, ἢ ὕποπτον ἢ γενικῶς ὑποκρύβων δόλον καὶ ὑστεροβουλίαν, εἴτε κατὰ ἀτόμων μεμονωμένων, εἴτε κατὰ ὁμάδων, εἴτε κατὰ τοῦ Κράτους. Καὶ σήμερον θὰ γράψω γιὰ τρεῖς συνεχεῖς παρουσίας μου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ποταμοῦ Ἱλαριώτισσα κατὰ τρεῖς Κυριακάς. Διότι μὲ τοὺς ἐν γένει τρόπους των, εἶναι σὰν τὸ πάλαι λαοκρατία. Εἰς τὸν Ποταμὸν δὲν πηγαίνω εἰμὴ μόνον ὅταν κληθῶ διὰ διαφόρους ὑποθέσεις, διότι μὲ θεωροῦν ἀνεπιθύμητον, ἁπλῶς διότι γράφω τὴν ἀλήθειαν. Στέλλω 20 φύλλα χωρὶς νὰ ζητῶ συνδρομάς. Λοιπὸν τὴν πρώτην Κυριακὴν ποὺ παρέστην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐλάμβανε μέρος καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Πανάρετος Βαγγῆς καὶ ὅστις κατὰ τὸ Κοινωνικὸν ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον καὶ ἦτο ὡραῖα.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν δευτέραν Κυριακήν. Μετέβην πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἦτο ἡ 10η Δεκεμβρίου. Τώρα ὁ Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας ἀπουσιάζῃ, ἔχει μεταβῆ εἰς Ἀθήνας καὶ παραμένει πλησίον τοῦ τραυματισθέντος Μητροπολίτου μας καὶ τὸν ἀναπληρεῖ ὁ Σεβαστός μας Ἱερεὺς Πάτερ Ἠλίας. Εἶχον φαίνεται ἐντολήν, καὶ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ εἶχον ἀνακοινώσῃ, νὰ εἶχον ἕνα πιάτο κώλυβα καὶ ἕνα πρόχειρο κενοτάφιο μιὰ Ἐθνικὴ σημαία, νὰ κάμουν μνημόσυνο ὑπὲρ τῶν σφαγιασθέντων κατὰ τὰ Δεκεμβριανὰ καὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆς θείας λειτουργίας, ἔγινε συνεννόησις Ἐφημερίου καὶ ἱεροψάλτου καὶ εἶπον μερικὰ τροπάρια καὶ ἀτομικῶς ἀντελήφθην ἀπὸ τροπάριον τὸ ὁποῖον ἔψαλλε ὁ Ἱερεὺς ὅτι πρόκειται περὶ μνημοσύνου τῶν σφαγιασθέντων, ὁ πολὺς ὅμως κόσμος (οἱ ὀλίγοι ποὺ ἦσαν) ἀμφιβάλω ἂν κατάλαβαν περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Οὔτε δάσκαλοι ὑπῆρχον, Κοινοτικὸν Συμβούλιον κ.λ.π. οὔτε τίποτα, ἢ ἕνας νὰ εἰπῇ δύο λόγια γιὰ τόσους ἀδικοσκοτωμένους καὶ νὰ καυτηριάσῃ τὸ ἔγκλημα. Τίποτα. Τὸ διέλυσαν γρήγορα γιὰ νὰ βγοῦν στὸ κατηραμένο παζάρι διότι κατηραμένο εἶνε, διότι ὁ Λαὸς ἀπεφάνθη καὶ σουλτανικὰ τὸ συνεχίζουν, ἀλλὰ ἐπ' αὐτοῦ θὰ ὁμιλήσωμεν εἰς ἄλλο ἄρθρον μας. Ἐβγῆκα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πολὺ λυπημένος καὶ διελογίσθην: Γιὰ δὲς κατάστασις; Καὶ ὅταν παρηκολούθουν τὴν τελετὴν τῶν Καλαβρύτων, ἀπὸ τὸ ραδιόφωνον ᾐσθάνθην ἔλεγχον διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐδῶ ἐπιδεικνύομεν. Καὶ ἐφθάσαμε εἰς τὴν τρίτην Κυριακὴν 17ην Δεκεμβρίου. Πηγαίνω πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τώρα Ἱερουργεῖ ἄγνωστός μου ἱερεύς. Μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ὁ Ἱερεὺς ἐξήγησε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον διδακτικώτατα.

Ἔβλεπα ὅμως ὅτι μερικοὶ ἐκ τοῦ Ἐκκλησιάσματος ἐστενοχωροῦντο ἐπειδὴ μακρυγοροῦσε. Εἶχον καὶ 2 μνημόσυνα νὰ τελέσουν. Ἱεροψάλτης ἦτο μόνο ἕνας. Ἅμα ἐτελείωσεν ἡ θεία Λειτουργία ἔπρεπε νὰ ἐπακολουθήσουν τὰ μνημόσυνα. Ὁ Ἱεροψάλτης ἔφυγε. Ἔμεινε μόνος ὁ παππᾶς. Ἄρχισε τὸ «Εὐλογητὸς εἶ Κύριε» ἀλλὰ εἶνε μονάχος. Τέλος ἐπροχώρησε εἶπε τὰ περισσότερα ἄφισε καὶ μερικὰ καὶ τὰ διέλυσαν. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὸ παζάρι. Καὶ ἐν συμπεράσματι.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ οὔτε τὸ παζάρι ἀφίνετε νὰ ἐκτελεσθῇ κανονικὰ καὶ μὲ ἠρεμίαν, διότι ὅλα πρέπει νὰ γίνουν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος μέχρι τῆς 12ης ὥρας (μεσημβρίας) ὁπότε ἀναχωροῦν τὰ αὐτοκίνητα, οὔτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβαίνουν ἢ ἀπολαμβάνουν τίποτα οἱ Ἐκκλησιαζόμενοι, διότι τὰ πάντα, εἶναι βιαστικά. Διότι πρέπει νὰ σημάνῃ ἡ ἀπόλυσις τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸ παζάρι (αὐτὸ ὅμως οὔτε ἐφαρμόζεται, οὔτε μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς). Καὶ ὅλοι ἀπὸ τὴ νύκτα εἶνε στὸ ποδάρι καὶ ἑτοιμάζωνται. Θεραπεία τοῦ κακοῦ ἐπαφίεται στὸ Κράτος. Ἡ Κοινὴ γνώμη ἀπεφάνθη, προσθέτομεν τώρα:

«Λυπηρὸν τὸ φαινόμενον διὰ τὴν Ἐποχήν μας». Νὰ καταπατοῦνται τὰ ἱερὰ καὶ Ὅσια μὲ ἀπέλειαν.

ΚΩΝΣΤ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμανλῆς, ἀπαντῶν εἰς συγχαρητήριον τηλεγράφημα τῆς ἐφημερίδος μας, ἐπὶ τῇ ἐκλογικῇ Νίκῃ του, ἀπέστειλεν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Εὐχαριστῶ θερμὰ διὰ συγχαρητήρια.

ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
Πρόεδρος Κυβερνήσεως»

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Λόγω ἐκτάκτου ὕλης ἐπὶ τῶν Ἑορτῶν καὶ ἐλλείψει χώρου, ἀναβάλλομεν τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐκκρεμῶν μας ζητημάτων, τὸν πίνακα τῶν νέων εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Κωδωνοστασίου τῆς Ἁγίας Ἐλέσσης, τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν συγκέντρωσιν ὑλικῶν, διὰ τὸ ἑπόμενον φύλλον.

Σημειώματα

ΕΥΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ

Διὰ τὴν προικοδότησιν τῶν ἀπόρων **Κορασίδων Κυθήρων, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ραγδαίως καὶ τολμοῦμεν νὰ εἴπωμεν καὶ ὁριστικῶς, προχωρεῖ εἰς τὸ ὑπὸ τῶν προφητῶν λεχθέν, «καὶ ἔσεται εἷς ποιμὴν καὶ μία ποίμνη». Βλέπομεν τὰς ζυμώσεις, βλέπομεν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πλουσίων καὶ ἀνεπτυγμένων χωρῶν ὑπὲρ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς φτώχειας, τῆς πείνας καὶ τῆς δυστυχίας. Καὶ ἔτσι βλέπομεν καὶ στὰ μικρὰ Κράτη (ποὺ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἡ Ἑλλάς) νὰ κινοῦνται τὰ πάντα, νὰ δημιουργεῖται ἀλληλεγγύη, νὰ μὴ ἀρκοῦνται οἱ εὐτυχοῦντες εἰς τὰ περὶ ἑαυτῶν μόνον, ἀλλὰ τοὐναντίον νὰ ἐργάζωνται ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Καὶ τὸν δρόμον αὐτόν, ἀκολουθῶν τὸ Πνευματικόν μας Ἵδρυμα, τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων, ἐσκέφθη καὶ τὰς ἀπόρους κορασίδας τῆς Νήσου μας. Καὶ ὀργάνωσεν ὁμάδας καὶ βγῆκαν ἔξω στὰ Χωριὰ νὰ ποῦν τὰ κάλαντα γιὰ τὸν Ἱερὸ σκοπὸ γιὰ τὰς ἀπόρους Κορασίδας τῆς Νήσου. Ἡμεῖς ἔχομεν γράψῃ ὅτι ὁ Θεσμὸς τῆς προικοδοτήσεως ἔπρεπεν νὰ καταργηθῇ διότι δημιουργεῖ μειονεκτικὴν θέσιν διὰ τὰ φτωχὰ κορίτσια ποὺ εἶναι πάντα τὰ περισσότερα, ἀλλὰ αἱ θεωρίαι μου αὐταὶ εἶναι διὰ τὸ μακρυνὸ μέλλον. Τώρα ἔχομεν τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν ποὺ δὲν μεταβάλλεται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ πρέπει νὰ λάβωμεν πρόνοιαν γιὰ τὰ ἄπορα κορίτσια τοῦ Νησιοῦ μας. Κατὰ συνέπειαν ὅλοι μας, ὅπου καὶ ἂν ἀντικρύσωμεν τὴν Πινακίδα «Γιὰ τὰς ἀπόρους Κορασίδας Κυθήρων» νὰ μὴ ἀδιαφορήσωμεν. Εἶναι καθῆκον καὶ Εὐγενὴς καὶ Ἱερὸς ὁ Σκοπὸς αὐτός.**

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐλάβομεν καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν συμφωνοῦντες ἀπολύτως μὲ τὰ γραφόμενα τοῦ κ. Προέδρου Α. Πρεβαζάκου.

Ἀγαπητέ μου Κύριε Διευθυντά,

Μόλις προχτὲς ἐπεστρέψαμεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐδιαβάσαμεν εἰς τὸ ἔγκριτον φύλλον σας «Ἀλήθεια τῶν Κυθήρων» τὸ σημείωμά σας «ὁ Χρυσορήμων τῶν ἡμερῶν μας Πανοσιολογιώτατος Αὐγουστῖνος Καντιώτης».

Χαίρω ἰδιαιτέρως διότι ἡ φωνὴ ἑνὸς ἐργάτου εὗρεν ἀπήχησιν εἰς τὴν εὐγενῆ καρδίαν ἑνὸς δημοσιογράφου τῆς ὁλκῆς τῆς ὑμετέρας. Ἡ χαρά μου δὲν αὐξάνει περισσότερον διότι ὄχι μόνον ἡ ἰδική μου φωνὴ ἀλλὰ χιλιάδες φωναὶ εὐσεβῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν εὑρίσκουν τὴν ἰδίαν ἀπήχησιν μεταξὺ τοῦ λαοῦ μας, ὁ ὁποῖος διψᾷ πράγματι τὴν ἄνοδον εἰς ἀνώτερα ἐκκλησιαστικὰ ἐπίπεδα ἀνδρῶν ὡς ὁ Πατὴρ Αὐγουστῖνος. Διότι ὁ Πατὴρ Αὐγουστῖνος τὸν ὁποῖον ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸ Μεσολόγγι ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν ὡς Πρωτοσύγγελον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δὲν εἶναι μόνον Χρυσορήμων ἀλλὰ συγκεντρώνει ὅλας τὰς χάριτας ἑνὸς μεγάλου Χρυσοστόμου καὶ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, εὐωδιάζων ἐξ ἀρετῆς καὶ σκορπίζων τὴν χάριν τῆς ἁγιότητός του παντοῦ. Δ' ὃ καὶ ἡ Πόλις τοῦ Μεσολογγίου ἐξεσηκώθη ἐξ ὁλοκλήρου μὲ τὴν ἀθρόαν ἀποστολὴν ἀναφορῶν καὶ τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Ἀκαρνανίας. Ἀλλὰ τί ἐπέτυχεν ἡ πόλις ἐκ τῆς ὡραίας ταύτης κινήσεως; Οὐδὲ τοὐλάχιστον μιᾶς ἀπαντήσεως ἔτυχεν. Ὁ δὲ ὑποφαινόμενος μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου ἐκίνησεν ἀτυχῶς μερίδος τοῦ περιοδικοῦ τύπου διὰ τὸν Καντιώτην τὸν φθόνον. «Φθόνος — βλέπετε — ἕρπει δικαίοις». Εἶναι ἀτύχημα Κύριε Διευθυντά, διὰ τὴν Πατρίδα μας νὰ μὴ καλοῦνται διακεκριμέναι φυσιογνωμίαι εἰς τὴν κατάληψιν ἀνωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων, ὡς ὁ Πατὴρ Αὐγουστῖνος, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμεῖ Νομὸς ὁλόκληρος, καὶ ἡ καλὴ χρῆσις τῶν ὁποίων μεγίστην ὠφέλειαν θὰ προκαλέσῃ εἰς τὸν ἀτυχῆ λαόν μας.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ συγχαρητήριά Σας δι' ὅσα ἐγράψαμεν, μολονότι τοῦτο δὲν ἀπετέλεσε, παρὰ ἕνα καθῆκον μας πρὸς τὴν Ἐργατικὴν Τάξιν, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωποῦμεν καὶ ἡ ὁποία διέβλεψε εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς Αὐγουστίνου τὸν ἄξιον ἐκκλησιαστικὸν ἡγέτην.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

ΑΝΑΣΤ. ΠΡΕΒΕΖΑΝΟΣ
Πρόεδρος Ἐργατικοῦ
Κέντρου Μεσολογγίου

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

«Νοῦλα ἀπεδείχθητε ἀπὸ ἀπόψεως συναδελφότητος»

Ὅσοι παρηκολούθησαν εἰς τὴν ἐκπομπὴν «Τὰ χρονικὰ τῆς ἡμέρας» εἰς τὸ Ραδιόφωνον τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1961, ἀσφαλῶς θὰ ἐσυγκινήθηκαν βαθύτατα μὲ τὴν πρωτοφανῆ ἀλληλεγγύην, τὴν ὁποίαναὐτοπροαιρέτως ἐθέσπισεν ὁ «Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ἀξιωματικῶν Ἀσυρματιστῶν». Ἡ ἀλληλεγγύη αὐτὴ ἐκδηλώθη ὡς ἑξῆς:

Ἐξ ἑκουσίων εἰσφορῶν μεταξύ των, οἱ κ. κ. Ἀξιωματικοὶ Ἀσυρματισταὶ ὀργάνωσαν Ταμεῖον καὶ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον αὐτό, δίδουν δῶρα εἰς τοὺς κατ' ἔτος ἐξερχομένους λόγῳ ἡλικίας τῆς ὑπηρεσίας. Τὰ ποσὰ ὁρίζωνται καὶ δίδωνται εἰς χρυσὰς λίρας. Ἂν ἤκουσα καλῶς στὸ Ραδιόφωνο, τὸ πρῶτον ποσὸν ποὺ φυσικὰ ἐδόθη εἰς τὸν ἀνώτερον ἐξελθόντα τῆς ὑπηρεσίας ἀξιωματικόν, ἦτο λῖρα χρυσαῖ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ ὀλιγώτεραι ἐν συνεχείᾳ.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι βαθύτατα μᾶς ἐσυγκίνησε ἡ μεγάλη αὐτὴ πρᾶξις καὶ ἀφοῦ εὐτυχήσαμεν νὰ ἀκούσωμεν τὴν ἐκπομπὴν αὐτήν, καὶ ἀφοῦ ἐκδίδομεν αὐτὸ τὸ μικρὸ φύλλον, δαπάναις μας, δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπόν, δηλαδή, νὰ φέρωμεν, εἰς φῶς, τὴν (δὲν ξεύρω νὰ τῆς δώσω ὄνομα, διότι εἶναι τόσον ὑπεράνθρωπος) πρωτοφανῆ πρᾶξιν νὰ τὴν μάθουν οἱ ἀναγνῶσται μου καὶ εἰς τὸ ἴδιο καιρὸ νὰ φέρω εἰς φῶς ἄλλην σκοτεινὴν πρᾶξιν, ἄλλης ὀργανώσεως, εἰς ὑπόθεσιν ποῦ θῦμα εἶμαι ἐγὼ ὁ γράφων τὸ ἄρθρον αὐτὸ καὶ ποὺ εἶχα ὑποχρέωσιν νὰ μὴ κωφεύσω. Κα' ἀφοῦ εὐλαβικὰ ὑποβάλω ὡς μονὰς ἀγροτικῆς Κυθηραϊκῆς οἰκογενείας τὰ θερμότατα συγχαρητήριά μου πρὸς τὸν Πανελλήνιον Σύνδεσμον κ. κ. Ἀξιωματικῶν Ἀσυρματιστῶν Ναυτικοῦ, διὰ τὰ εὐγενῆ συναδελφικὰ των αἰσθήματα, θὰ περιγράψω τὴν ἰδικήν μου περίπτωσιν, ὡς ἔλεγχον, κρίνων ἐπίκαιρα τὸ θέμα.

«Τὴν 29ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐγκληματικοὶ τῦποι, μοῦ διέρρηξαν, τὸ μικρὸ Γραφεῖο μου εἰς Καρβουνάδες Κυθήρων καὶ ἀφήρεσαν σὺν τοῖς ἄλλοις 24,550 (εἴκοσι τέσαρας χιλιάδας πεντακοσίας πεντήκοντα) τὰς ὁποίας ἐκράτουν ὡς Κοινοτικὸς Γραμματεὺς Καρβουνάδων, καὶ τὸ ὁποῖον ποσὸν παρέμεινεν διότι οἱ ἁρμόδιοι μηχανικοί, ἐνῷ εἶχον ζητηθῆ νὰ προσμετρήσουν τὴν ἐργασίαν διὰ νὰ πληρωθοῦν οἱ δικαιοῦχοι δὲν ἤρχοντο. Ἐζητήσαμεν ἐπέμβασιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐκκρεμεῖ ἀκόμη.

Εἰς ἐμὲ ὅμως ἐπεβλήθη νὰ καταθέσω τὰ χρήματα ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἄλλως, 70 ἐτῶν ἄνθρωπος, θὰ ἐπροσωποκρατούμην. Φίλος, μὲ ἐδάνεισεν καὶ τὰ χρήματα κατετέθησαν ἀμέσως. Εἶχον ἐργασθῆ εἰς τὴν Κοινότητα ὡς γραμματεὺς εἴσοσι χρόνια καὶ εἰς μισθοὺς δὲν εἶχα εἰσπράξη κατὰ τὰ 20 χρόνια τὰς χιλιάδας ποὺ κατέθεσα.

Προέβην εἰς διαφόρους ἐνεργείας καὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐγκληματιῶν, πλὴν εἰσέτι ὑπάρχη ἐκκρεμότης. Τότε, ἔχων ὑπ' ὄψει ἔγγραφον προηγούμενον τοῦ Συλλόγου Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Ἀττικῆς, ἔκρινα σκόπιμον νὰ τοὺς στείλω μιὰ αἴτησι νὰ τοὺς ἐκθέσω τὰ γεγονότα καὶ νὰ τοὺς παρακαλέσω σὰν συνάδελφοι, ἂν μποροῦν νὰ μὲ ἐνισχύσουν. Ὑπέβαλα τὴν αἴτησιν. Ἀλλὰ οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔδωσαν. Ἔκτοτε παρητήθην τῇ 30 Ἰουνίου τῆς Γραμματείας, διότι ἀρκετὰ σκληρὰ ἐπλήρωσα τὴν θέσιν ταύτην. Ἐλπίζω ὅτι, θὰ εὕρω χῶρον νὰ δημοσιεύσω τὴν ὑποβληθεῖσαν τότε αἴτησιν.

Μὲ πικρίαν προσθέτω, ὅτι δὲν μὲ λυπεῖ, ὅτι παρέλειψαν στοιχειῶδες καθῆκον, ἔναντι συναδέλφου, ποὺ ἠργάσθη ἐντίμως καὶ μὲ θυσίας, ἐπὶ εἴκοσι συνεχῆ ἔτη. Παρέμειναν μόνον, ὅσα εἶχα διαβάσει εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἐγγράφων, ἀπραγματοποίητα.

Καὶ δικαιωματικῶς δύναμαι νὰ γράψω, ὅτι ἔχουν ἀνάγκην διδαγμάτων, ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν, Ἀσυρματιστῶν, διότι ἀπὸ ἀπόψεως συναδελφότητος καὶ ἀλληλεγγύης, ἀπεδείχθησαν μιὰ «νοῦλα».

ΚΩΝ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΤΟΣ

Θεία δυνάμει εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 15ον Ἔτος τῆς ἐκδόσεώς μας. Θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ Σᾶς ἔλεγον φίλοι ἀναγνῶσται πολλά, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ χῶρος μου ἐξακολουθῆ ὁ αὐτός. Τὰ οἰκονομικά μου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ὅπως γνωρίζετε, κατόπιν καὶ τῆς ἐγκληματικῆς διαρρήξεως τοῦ Γραφείου μου, οἱ δρᾶσται τῆς ὁποίας κινοῦνται ἐλευθέρως, ἐνῷ ἡμεῖς κατεβάλαμεν εἴκοσι πέντε χιλιάδας δραχμάς, ἐντελῶς ἀδίκως, ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ταλαιπωριῶν, ἐξόδων, ἡμεραργιῶν, πικριῶν, κ.λ.π. καὶ ἡ ὑπόθεσεις ἐκκρεμεῖ. Ἀλλά, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔχω γράψη, ἐγὼ εὑρίσκομαι εἰς συνεχεῖς σκληρότητας ἀπὸ τοῦ 1944 ὁπότε ἔκαναν σεφτὲ οἱ Ἐαμοσυμμορῖται καὶ μὲ ἐφυλάκιζον εἰς τὸν Πάρνωνα. Ἔκτοτε ἐναντίον μου πότε τὸ ἕνα καὶ πότε τὰ ἄλλο.

Ἀλλὰ Θεία Εὐδοκία ἡλικίας 71, ἀπολαμβάνομεν τοῦ ἀνωτέρου πάντων τῶν ἀγαθῶν τὴν ὑγείαν, καὶ ὁλοψύχως δοξάζω τὸν παντοδύναμον ποῦ μᾶς ἐνδυναμώνει καὶ συνεχίζομεν τὴν ἔκδοσιν τοῦ μικροσκοπικοῦ μας φύλλου. Οὐδεμιᾶς ὑποστηρίξεως πολιτικῆς ἢ ἐξ Ὀργανισμῶν ἢ ἀλλαχόθεν τυγχάνομεν. Ἡ ἔκδοσις τῆς Ἐφημερίδος μας στηρίζεται εἰς τὴν μικρὰν σύνταξίν μου τῶν 600 δραχμῶν καὶ ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ ἐνισχύσεως ὀλίγων ἐκλεκτῶν φίλων τῶν δύο ἀριθμῶν (ἤτοι ὀλιγώτεροι τῶν ἑκατόν). Τὸ φύλλον ἐκδίδεται εἰς χίλια φύλλα κατὰ συγκεκριμένα στοιχεῖα ἀναγνώνεται γύρω τῶν 20.000 εἴκοσι χιλιάδων ἀτόμων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Οὐδέποτε ἀπέβλεψα ἢ ἀποβλέπω εἰς ἰδιοτελεῖς σκοπούς, ἀλλὰ γράφω, διαθέτων ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῆς συντηρήσεως τῆς οἰκογενείας μου, κηρύττω τὴν ἀλήθειαν ἐλέγχων τὰ κακῶς ἔχοντα, φέρων εἰς φῶς σκοτεινὰς ἐνεργείας, μὴ πτοούμενος πρὸ οὐδενός, ὅπως εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ ὑβρίσθην καὶ σκληρῶς ἐσυκοφαντήθην συρθεὶς καὶ μέχρι τῶν Δικαστηρίων ὑπὸ ἀσπόνδων κακοποιῶν ἐχθρῶν καὶ πολλῶν τέως φίλων. Ἀλλὰ οἱ βράχοι δὲν κάμπτωνται. Τὸ οἰκονομικὸν μέρος, ἐλπίζων ἐπὶ τοῦ δικαίου, ἀσφαλῶς θὰ βελτιωθῆ. Συνεχῶς βαλλόμεθα κρυφὰ καὶ φανερά, καὶ ἀπὸ μεμονομένους, καὶ ἀπὸ ὁμάδας καὶ ἀπὸ ὑπευθύνους. Θεωροῦμεν τὸν ἑαυτόν μας ἀδικούμενον εἰς διάφορα πράγματα καὶ διὰ τὰ ὁποῖα κατὰ σειρὰν (δι' αὐτὸ θὰ εἶναι πάντες βέβαιοι) θὰ ἐπιδιώξω νομίμως τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν λεπτομερῆ δημοσίευσιν γιὰ νὰ μάθη ὁ κόσμος τὰς ραδιουργίας κακοποιῶν τῆς ἡμέρας καὶ διὰ παράδειγμα.

Δηλοῦμεν κατηγορηματικῶς ὅτι τὸ ἔργον μας θὰ συνεχισθῆ μὲ τὸ ἴδιον πάντοτε ἔμβλημα «Τὰ πάντα γιὰ τὰ Ἐθνικὰ καὶ Χριστιανικὰ Ἰδεώδη τῆς ἀγαπημένης μας Ἑλλάδος» ἐκφράζω πρὸς πάντας τοὺς ἀναγνώστας μου, συνεργάτας μου, καὶ τοὺς ὀλίγους καλοὺς φίλους ποῦ μὲ ἐνισχύουν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου.

Εὔχομαι εἰς πάντας τοὺς ἀνωτέρω ὅπως, τὸ Νέον Ἔτος 1962 εἶνε εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχισμένον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν τῷ συνόλῳ. Νὰ εἴμεθα δὲ ὅλοι καλὰ καὶ εὐτυχισμένοι νὰ ξαναγράψουμε τὸ 1963.

ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΑΛΑΝΗ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

[Ἐκ Νέας Ζηλανδίας, ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν, τὸν κατωτέρω χαιρετισμόν:

«Ἀγαπητέ μου Κῶστα,

Μέσῳ ὑμῶν, διαβιβάζω τὸν χαιρετισμὸν καὶ εὐχάς μου, εἰς τοὺς συμπατριώτας μου Κυθηρίους καὶ εὔχομαι τὰς Ἁγίας Ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων μὲ ὑγεία καὶ τὸ ἔτος 1962 μὲ χαρὰ καὶ καλὴ ἀντάμωσι.

Μετ' ἀγάπης
ΣΤΡΑΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Πιτσινιάνικα ὁ Δημήτριος Γ. Καλλιφέρος.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Κεραμουτὸ ἡ Μαρία Ἐμμ. Κασιμάτη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ Κυρία Πελαγία Κων. Ἀποσκίτη, Τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου εἰς Κύθηρα, ἔτεκεν αἰσίως θῆλυ. Νὰ τοὺς ζήση.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἡ ἐκ Κεραμουτοῦ σεμνοτάτη δεσποινὶς Μαρῖκα Γεωργίου Βενέρη καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Ἰωάννης Κοντολέων, ἔδωσαν ἀμοιβαῖαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΓΑΜΟΙ

— Ὁ Πανεγ. Νικ. Χάρος ἐκ Λιβαδίου καὶ ἡ δεσποινὶς Μαρῖκα Χαρ. Κασιμάτη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς τὸ Στραπόδι. Εὐχόμεθα βίον εὐτυχισμένον.

Ἄννα Ἐμμ. Στάθη

ΚΑΙ ΕΣΤΕ ΔΙΚΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

ΜΕΡΟΣ (2ον)

Ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸ 1ον μέρος τοῦ δημοσιευθέντος ἄρθρου μας, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, θεωρῶ ἐμαυτὸν ὑποχρεωμένον νὰ ἀντιταχθῶ εἰς τὰς παντοειδεῖς κατηγορίας τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» καὶ νὰ χρησιμοποιήσω πᾶν στοιχεῖον ποῦ ἴσως χρειασθῆ, διότι εὑρισκόμεθα εἰς ἕνα ἄνιτον ἀνταγωνισμὸν κατόπιν τῶν κυκλοφορησάντων τελευταίως δύο ἐκδόσεων τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» καὶ ἄγνωστον πόσας ἐκδόσεις θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ τὴν τροπὴν ποῦ θὰ λάβουν.

Τὰ πάντα ἀπειλῶνται, τὰ πάντα φανερῶς ὑβρίζωνται, τὰ πάντα χλευάζωνται, καὶ ἐντελῶς ἀδιαμαρτυρήτως. Ἱερὰ καὶ ὅσια ἀγνοοῦνται. Βεβαίως ὑπάρχουν οἱ τοπικοὶ παράγοντες καὶ λοιποὶ ἁρμοδιότεροι, ὑφ' ὅλας τὰς ἀπόψεις ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ μέχρις στιγμῆς οὐδὲν ἔγινε καὶ ἡ δήλωσις τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον της ἀριθ. 5 εἶνε ἡ ἑξῆς: «Λόγῳ πληθώρας ὕλης, πολλὰ ἐνδιαφέροντα θέματα καὶ σχόλια θέλουν δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον». Φυσικὰ οἱ ἁρμοδιότεροι ἡμῶν δὲν θέλουν νὰ ἐμπλακοῦν εἰς ζήτημα ποῦ μόνον σπαζοκεφαλιὲς θὰ ἔχει. Ἡμεῖς ὅμως ἐκδίδομεν τὸ μικρὸ αὐτὸ φύλλο δαπάναις μας 80ο]ο διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυναμεών μας ὑποστήρηξιν τῶν Ἐθνικο – Χριστιανικῶν Ἰδεωδῶν τῆς Ἑλλάδος μας, ὅπως ἐδήλωσα εἰς τὸ πρόγραμμά μου κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ 1ου φύλλου 1947 ἐκδοθὲν τότε κατόπιν τῶν βασάνων τὰ ὁποῖα εἶχον κάμη οἱ Κομμουνιστο – συμμορίτες τοῦ Ποταμοῦ, μεταξὺ ἄλλων, καὶ εἰς ἐμέ, ὅπως ἐπίσης εἶχον συγγράψει τὰ δύο ἐκδοθέντα βιβλία μου. 1) Ἡ ἐαμικὴ Τυραννία στὰ Κύθηρα 1945 καὶ 2) Τὰ Κύθηρα σκλαβωμένα 1947), καὶ ὁρκίσθην μέχρι θανάτου, ἡ ζωή μου ὁλόκληρος, θὰ καταναλωθῆ, εἰς φανερὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν συμμοριτῶν καὶ θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου δεσμευμένον καὶ ὑποχρεωμένον νὰ ἀντιναχθῆ μέχρις ἐσχάτων κατὰ τοῦ ἀναφυέντος, ἐκ τοῦ ζητήματος τοῦ κατηραμένου Παζαριοῦ, νέου ἀντιχριστιανικοῦ καὶ ὑπὸ μαντύαν κρυπτομένου κομμουνιστικοῦ δακτύλου εἰς τὸ νὰ ἐξουδερώση καὶ νὰ ἐξευτηλίση ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μᾶς δίδουν τὴν χαράν, τὴν ἐλπίδα, τὴν ζωὴν καὶ τὴν εὐημερίαν, προσπαθῶν νὰ ἐπιτύχη ἐκ τῆς σιωπῆς, καὶ τὴν κρατικὴν συμπαράστασιν ἀκόμη. Προχωροῦντες ὅθεν ἐπὶ τοῦ 2ου μέρους ἀνάλογα μὲ τὸ χῶρον μας γράφομεν:

Ὁ ἀγών, ὁ ἐμφανιζόμενος ὑπὸ τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» δὲν εἶναι ἀτομικὸς ἀγὼν τοῦ κ. Τσιτσίλια, καὶ οὔτε θὰ ἐσπαζοκεφάλιαζε γιὰ τέτοια πράγματα μὲ ἀρκετὰ ἔξοδα ἐὰν ἐπλήρωνεν ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἀλλὰ εἶναι ἀγών, διὰ νὰ διατηρηθῆ τὸ κατηραμένο παζάρι, ὅστις ἀγὼν ὀργανώθη εἰς Ποταμὸν καὶ ὑπάρχουν οἱ χρηματοδῶται. Ὁ κ. Τσιτσίλιας χειρίζεται δημοσιογραφικῶς τὴν ἀντιχριστιανικὴν αὐτὴν ἐκστρατείαν ὡς ἁπλὸς δημοσιογράφος, μὴ δυνάμενοι φυσικὰ οἱ χρηματοδῶται νὰ εὕρουν οἱονδήποτε ἄλλον νὰ παίξη ἐπαξίως τὸν κυριώτερον καὶ σπουδαῖον αὐτὸν ρόλον. Οἱ χρηματοδῶται (εἶναι ἄγνωστοι εἰς ἡμᾶς) δι' οὐδὲν ἄλλο ἐνδιαφέρωνται εἰμὴ γιὰ τὸ παζάρι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ποῦ γράφωνται εἶναι «γαρνιτοῦρες τοῦ ψητοῦ».

Σκοπὸς τῶν χρηματοδωτῶν, ὅστις ἐμπνεεῖ τὸν ἀγῶνα τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων», εἶναι νὰ ἐξουδετερωθῆ πᾶσα προσπάθεια, ὁπόθεν δήποτε ἐκδηλουμένη, εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν προοπτικὴν ὅτι ὅταν τώρα δὲν ἐπιτευχθῆ μετάθεσις τῆς ἡμέρας τοῦ παζαριοῦ, κυρηττομένης τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἡ δυνάμει εἰδικοῦ Νόμου (διότι ἡ κατάστασις αὕτη διὰ τὰ Κύθηρα ὅπως δήποτε πρέπει νὰ τακτοποιηθῆ σύντομα) βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων: 1) τοῦ Παγκυθηραϊκοῦ Συνεδρίου τῶν Μυρτυδίων τῆς 20 Ἰανουαρίου 1957 καὶ 2) τοῦ τεθέντος ἐρωτήματος ἐνυπογράφως ἐσχάτως, καθ' ὃ 1699 χίλιοι ἑξακόσιοι ἐννενήκοντα ἐννέα, ὑπέγραψαν νὰ μετατεθῆ τὸ Σάββατον τὸ παζάρι καὶ 186 ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἓξ μόνον, ὑπέγραψαν νὰ παραμένη τὴν Κυριακήν, ἴσον δύο ἔγκυρα καὶ ἀδιάσειστα τοπικὰ δημοψηφίσματα, καὶ ἐπέλθη μία χαλάρωσις τῶν Μητροπολιτικῶν καὶ λοιπῶν γενικῶς ἐνεργειῶν. ΟΥΔΕΙΣ ΠΛΕΟΝ ΘΑ ΤΟΛΜΗΣΗ ΠΟΤΕ νὰ ἀνακινήση, τὸ ζήτημα αὐτό, μέχρις ὅτου, καθ' ἡμᾶς, ἔλθη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ τῆς Θείας Δίκης, ὁ ἀκοίμητος ὀφθαλμός, ἐπιπέση καὶ μεταβάλη τὰ πάντα εἰς Σόδομα καὶ Γόμορα.

ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Νομάρχης Ἀττικῆς ἀφίχθη εἰς Κύθηρα κατὰ τὰ μέσα Ν]βρίου. Τὸν Κύριον Νομάρχην συνόδευον μηχανικοὶ καὶ εἰδικοὶ διαφόρων ὑπηρεσιῶν. Ἐπεσκέφθη ὅλας τὰς Κοινότητας καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ἐξήτασε τὰ πάσης φύσεως ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ἁπάσας τὰς Κοινότητας καὶ εἰδικῶς εἰς κάθε Κοινότητα. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Κομάρχου διὰ τὸ Νησὶ εἶνε μεγάλο. Ἐκεῖνο ποὺ εὐχαρίστησε τὸν λαὸν τῆς Νήσου εἶνε καὶ ἡ δοθεῖσα βεβαίωσις ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Ἠλεκτρισμοῦ θὰ λυθῆ ὁριστικῶς κατὰ τὸ 1962.

= Ἐπίσης ἔγιναν καὶ γίνωνται ἐνέργειαι διὰ τὴν ὕδρευσιν τῶν Κοινοτήτων. Διὰ τὴν Κοινότητα Καρβουνάδων, Φρατσίων καὶ Κοντολιανίκων μελετᾶται ἡ ὕδρευσις ἐκ τῶν ὑδάτων τοῦ Περάτι. Κατὰ πληροφορίας μας τὰ ὑπάρχοντα εἰς Περάτι ὕδατα εἶνε ἀρκετὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν ὕδρευσιν τῶν τριῶν Κοινοτήτων μὲ δαπάνην γύρω τῶν 3.000.000.

= Στὸν Ποταμὸ ἐξ ἀπροσεξίας κατὰ τὸ μαγείρευμα εἰς τὸ τζάκι προεκλήθη πυρκαϊὰ καὶ ἐκάη ἕνα σπίτι. Περὶ ζημιῶν δὲν ἐπληροφορήθημεν.

= Μὲ μεγάλη δραστηριότητα ἤρχισε ἡ δενδροφύτευσις. Ὁ Δασικὸς ὑπάλληλος κ. Ἰωάννης Τσερλεντές, ὁ Ἐξοχώτατος κ. Κόκσμαν ἐργάζωνται ἐντατικά. Οἱ ἁρμόδιοι ἐδῶ συνεργάζωνται καὶ τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἄριστα. Εἰς τὸν Ἱερὸν Βράχον τῆς Ἁγ. Ἑλένης φυτεύωνται διὰ νὰ συμπληρωθῆ ἡ δενδροφύτευσις εἰς ὅλο τὸ περιμανδρωμένο τμῆμα.

= Μὲ συγκέντρωσιν καὶ ἀρτοκλασίαν ἑορτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ προστάτου τῶν βρεφῶν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐλέσαν ὅπου εὑρίσκεται ἡ Σεπτὴ Εἰκόνα του καὶ ἡ ὁποία ἑορτάζεται μεγαλοπρεπῶς κατ' ἔτος.

Ἐκ Καψαλίου καὶ Λυβαδίου ἑορτασταὶ ἀφίχθησαν δι' αὐτοκινήτων. Ἐκ τῶν πέριξ χωρίων, ἀφίχθησαν πεζῆ. Οἱ ἑορτασταὶ εὐχαριστήθησαν καὶ ἀνεχώρησαν μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις καὶ μὲ τὴν δήλωσιν ὅπως παρευρεθοῦν καὶ τοῦ χρόνου.

= Ἡ γεωργικὴ καλλιέργεια ἐπροχώρησε πολὺ καλῶς καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰ τρακτέρ. Εἶνε γεγονὸς ὅτι τὰ τρακτὲρ ἔλυσον τὸ ζήτημα τῆς καλλιεργείας. Ἡ καλλιέργεια μὲ τὰ τρακτὲρ αὐξήθη καὶ ἐβελτιώθη καὶ θὰ ἔχομεν καλλίτερα ἀποτελέσματα. Τὸ παλαιὸ σύστημα τοῦ ζευγαριοῦ θὰ καταλήξη νὰ χρησιμοποιεῖται μόνον εἰς δενδρικὰς ἐκτάσεις καὶ εἰς πλαγιὲς ὅπου θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ μεταβῆ καὶ ἐργασθῆ τρακτέρ.

= Ὅλαι αἱ ἐνδείξεις λέγουν ὅτι θὰ ἐπεκταθῆ ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ πάσης ἀγροτικῆς οἰκογενείας μιᾶς ἀγελάδος Κέας καὶ μὲ τὴν ὁποίαν εἶνε δυνατὴ καὶ ἡ καλλιέργεια λίγου ζευγαριοῦ, ἐπιπροσθέτως τῶν ἄλλων ὠφελημάτων ποῦ θὰ ἔχη κάθε οἰκογένεια ἐκ τῆς ἀγελάδος αὐτῆς. Ἐτελείωσεν σχεδὸν ἡ ἐλαιοσυλλογὴ ὑπῆρξε μετρία.

= Ὁ Καταρτισμὸς κέντρων συγκεντρώσεως τοῦ λαδιοῦ θὰ ὠφελήση τὴν παραγωγήν, θὰ παραδώσουν τὸ περίσσευμά των καὶ δὲν θὰ ἀναμένουν ἐμπορικὰς ἀγνώστους διακυμάνσεις.

= Εἶνε ὅμως ἀνάγκη τὸ συνεργεῖον νὰ ἀφιχθῆ συντόμως διότι ὑπάρχουν οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι ἐπείγουσαι εἰς τοὺς παραγωγούς.

= Τὸ Γυμνάσιον ὀργάνωσε ὁμάδας μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ βγῆκαν στὰ χωριὰ καὶ ἔλεγον τὰ Κάλαντα ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Κορασίδων τῆς Νήσου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς πάντας συγγενεῖς, φίλους, γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους ἀναγνώστας μου καὶ συνεργάτας οἱ ὁποῖοι μοῦ ἀπέστειλον τὰς θερμὰς εὐχάς των καὶ τὰς οἰκονομικάς των ἐνισχύσεις μὲ τὰς ὡραίας κάρτας των, Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ, ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου.

ΚΩΝ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΖΗΛΑΝΔΙΑΝ, ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ CORSO.

Δημοσιεύομεν ἐν μεταφράσει ἐπιστολὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. C. KAPP σταλεῖσαν πρὸς τὸν Δ]ντὴν τῆς ἐφημερίδος μας.

Γουέλιγκτον Νέα Ζηλανδία CORSO.
27 Νοεμβρίου 1961
Κύριον ΚΩΝ. ΣΤΑΘΗΝ
Καρβουνάδες
ΚΥΘΗΡΑ – ΕΛΛΑΣ

Ἀγαπητὲ Κύριε Στάθη,

Τὸ «Πατρὶς» ἀνεχώρησε τὴν 17ην Νοεμβρίου ἀπὸ τὸ Γουέλιγκτον Νέας Ζηλανδίας δι' Ἀθήνας μὲ ποσότητα εἰδῶν (δώρων) διὰ τὴν διανομὴν μέσῳ τῆς Κυρίας Miffap τῆς προστασίας τοῦ παιδιοῦ.

Σᾶς ἀποστέλλομεν δῶρα συμφώνως μὲ τὴν προσηρτημένην κατάστασιν καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ τὰ παραλάβητε ἄθικτα εἰς καλὴν κατάστασιν.

Πολὺ θὰ μᾶς εὐχαριστοῦσε νὰ εἴχαμεν φωτογραφίας καὶ σχετικὰ τῆς διανομῆς διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιδείξωμεν εἰς τοὺς δωρητὰς εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, πρᾶγμα ποὺ θὰ ὑποβοηθεῖ νὰ ἀποκτηθῆ τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν τελουμένην ἐργασίαν βοηθείας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Μὲ εἰλικρίνειαν
C. KAPP

Ἐν συνεχείᾳ ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ KORSO καὶ τοῦ κ. Στρατῆ Γαλάνη Προξένου δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ εἰς Ἑλλάδα σταλέντα δῶρα μὲ τὸ «Πατρίς».

1) Μπάλες μὲ μεταχειρισμένον ἱματισμὸν 242, διακόσιαι τεσσαράκοντα δύο.

2) Κιβώτια μεταχειρισμένα παπούτσια 177, ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτά.

Καὶ 3) Σκόνη Γάλα τσουβάλια 140, ἑκατὸν τεσσαράκοντα.

Ἡ Συνολικὴ ἀξία τῶν ἀνωτέρω δώρων εἶνε λίρες 109.770, ἑκατὸν ἐννέα χιλιάδων ἑπτακοσίων ἑβδομήκοντα λιρῶν. Ἐπιπροσθέτως τὸ GORSO θὰ στείλη εἰς τὸ Γηροκομεῖον εἰς Ἡλιούπολιν χιλίας λίρας.

Εἰς τὴν Ἐλαφόνησον στέλλονται 15 μπάλες καὶ 23 κιβώτια παπούτσια.

Τὸ Γάλα θὰ ὑπάγη εἰς τὴν Κάλυμνο, ὅπου εἶνε φτώχια καὶ ἐζήτησαν τρόφιμα.

Διὰ τὴν περιφερειάν μου εἶνε 27 μπάλες καὶ 10 κιβώτια παπούτσια. Διὰ τὸν Ποταμὸν 9 μπάλες καὶ 21 κιβώτια παπούτσια.

Εἰς προσεχῆ ἔκδοσιν θὰ περιγράψωμεν τὰς λεπτομερείας. Ὅταν ἡ ὕλη στέλλεται εἰς τὸ τυπογραφεῖον δὲν εἴχομεν εἰδήσεις διὰ τὴν ἄφιξιν τῶν δώρων 21 – 12 – 61.

Κλείνοντες τὰς εἰδήσεις ἐκ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ὀργανισμοῦ CORSO

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕΝ:

Ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Μεγάλον Σύμμαχον εὐγενῆ καὶ φιλάνθρωπον Νεοζηλανδικὸν λαόν, πρὸς πάντας τοὺς συντελεστὰς εἰς τὴν πρωτοφανῆ ἀλληλεγγύη ἔναντι τῆς ἀνθρωπότητος γενικῶς ἀδιακρίτως φυλῆς, καὶ χρώματος ἐκ τῆς ὁποίας ἀνθρωπότητος μεγάλαι μᾶζαι ἀκόμη, ἐκ διαφόρων περιστατικῶν εὑρίσκωνται ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, δηλοῦντες ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ λησμονηθῆ ἡ τόσον ὡραῖα καὶ εὐγενὴς αὐτὴ εὐεργεσία καὶ διὰ τὰ δύο μέρη, καὶ τὸν δίδοντα καὶ τὸν λαμβάνοντα. Πρὸς δὲ

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕΝ:

Τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν συμπατριώτην μας καὶ ὑπεράξιον Ἕλληνα ἐξοχώτατον κύριον Στρατῆ Γαλάνην δι' ὅλα ὅσα πρόσφερε καὶ προσφέρει πρὸς τὴν Ἑλλάδα μας καὶ ἰδιαιτέρως στὴν μικρὰ γενέτειρα του τὰ Κύθηρα ποὺ τὸν ἐγέννησαν, τὸν ἀνδρωσαν καὶ ποὺ ἁπαλοὶ γονεῖς ἐνεφύτευσαν στὴ μεγάλη εὐγενικὴ του καρδιὰ τὰ μεγάλα Χριστιανικά, Ἐθνικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐκδηλωθῆ καὶ συνεχῶς ἐκδηλώνονται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, τὴν ἐνεργειάν του καὶ μίαν γενικὴν εὐχὴν πέμπομεν διὰ τὴν ὑγείαν του καὶ εὐτυχίαν του, μεθ' ὅλης τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας του.

ΚΩΝΣΤ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΤΟ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΜΑΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1962

Ὑπὸ Νικ. Ι. Κασιμάτη

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῶν κατοίκων Κατουνίου ἀνετέθη εἰς ἐμπειροτέχνας ἡ ἐκπόνησις μελέτης διὰ τὴν κατασκευὴν ἀερογεφύρας μεταξὺ τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου καὶ τῆς ὑπολοίπου Κοινότητος. Τὸ μέτρον λαμβάνεται ἐν ὄψει ἐπικειμένης καταρεύσεως τῆς ὑπαρχούσης λιθίνης τοιαύτης, συνεπείᾳ ἀδιαφορίας Κοινοτάρχου – Συμβουλίου, Τουρισμοῦ καὶ ἄλλων. Σημειωτέον ὅτι ἡ σύστασις ἀερογεφύρας ἀπαιτεῖ ἀναπεπταμένον χῶρον διὰ τὴν προσγείωσιν ἢ ἀπογείωσιν τῶν σκαφῶν.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Εἰς τὸ Εἰδικὸν Σωματεῖον ἐφευρετῶν Ἑλλάδος κατετέθησαν τὰ σχέδια εὐφυοῦς Κυθηρίου ἀντιραδιενεργῶν κελυφῶν. Ἐὰν γίνη ἀποδεκτὴ ἡ ὡς ἄνω ἐπινόησις ἐκτὸς τοῦ προσωπικοῦ κύρους ὅπερ θὰ ἀποκομίση θὰ τοῦ ἀναγνωρισθῆ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ μονοπωλίου.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Εἰς τὴν Κοινότητα Λιβαδίου κάμνει τὴν ἐμφάνισίν του ἕνα φάντασμα. Ἔχει διαστάσεις: ὕψος 3 μέτρα καὶ ἄνοιγμα βήματος 10,5 μέτρα. Ἐπανειλημμένα καταδιώξεις του ἀπέβησαν ἄκαρπο μέχρις ὅτου τὴν συνήθη ὥραν ἐμφανίσεως του κινητοποιηθεὶς βιομήχανος ἔστρεψε τὸ αὐτοκινητόν του πρὸς τὴν πιθανὴν κατεύθυνσιν καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐγκατέστησεν οὐρὰν μὲ τὸ διακόπτη τῶν πραιῶν εἰς τὴν χεῖραν. Ἐξ' αἴφνη τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐργοστασίου λαμβάνει τὴν διαταγήν: «προσωπικὸν εἰς καταδίωξιν Φαντάσματος».

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι ἡ ἀστρικὴ ἡμέρα (χρόνος περιστροφῆ τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονά της δὲν εἶναι 24 ὧρας, ἀλλὰ 23 ὧρ. 56' καὶ 4,091''. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ ἤγαγε εἰς τὴν ἀνάγκην ἀναθεωρήσεως τοῦ ὑφισταμένου σήμερον ἡμερολογίου. Οὕτω τὸ νέον Ἡμερολόγιον θὰ ἔχη διάρκειαν ἡμερονυκτίων κατὰ 3' καὶ 55,909'' βραχυτέραν καὶ κατ' ἐπέκτασιν θὰ ὑποστοῦν ἀλλαγὴν ὅλαι αἱ κινηταὶ καὶ ἀκίνηται ἑορταί.